Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého rozšířeného senátu)

11. prosince 2024*

„Institucionální právo – Dohoda uzavřená mezi Radou a odborovými nebo profesními organizacemi za účelem naplnění článku 10c služebního řádu – Postup ověřování kritérií pro uznání a kritérií reprezentativnosti odborových nebo zaměstnaneckých organizací – Přípis informující o výsledcích postupu ověřování – Povinnost uvést odůvodnění – Zásada řádné správy – Zásada plnění v dobré víře – Svoboda sdružování v odborových organizacích“

Ve věci T-179/23,

Section Conseil de la Fédération de la fonction publique européenne (FFPE section Conseil), se sídlem v Bruselu (Belgie), zástupci: A. Champetier a S. Rodrigues, advokáti,

žalobkyně,

proti

Radě Evropské unie, zástupci: M. Bauer a I. Demoulin, jako zmocněnci,

žalované,

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát),

ve složení: S. Papasavvas, předseda, L. Truchot (zpravodaj), H. Kanninen, M. Sampol Pucurull a T. Tóth, soudci,

za soudní kancelář: L. Ramette, rada,

s ohledem na usnesení ze dne 9. června 2023, FFPE section Conseil v. Rada (T-179/23 R, nezveřejněné, EU:T:2023:328),

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 12. července 2024,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

1 Svou žalobou se žalobkyně, section Conseil de la Fédération de la fonction publique européenne (FFPE section Conseil), zaprvé na základě článku 263 SFEU domáhá zrušení přípisu Rady Evropské unie ze dne 3. dubna 2023 o výsledku druhého postupu ověřování, který se jí týkal, v rozsahu, v němž tento přípis pozastavuje práva, jež jí vznikla jakožto reprezentativní odborové nebo zaměstnanecké organizaci (dále jen „OZO“), (dále jen „napadené rozhodnutí“), a zadruhé na základě článku 268 SFEU náhrady nemajetkové újmy, která jí v důsledku toho údajně vznikla.

I. Skutečnosti předcházející sporu

2 Podle článku 10c služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) platí, že „[k]aždý orgán může uzavírat dohody týkající se jeho zaměstnanců s reprezentativními [OZO]. Uvedené dohody nevyžadují změnu služebního řádu nebo jiné rozpočtové závazky, ani neovlivňují činnost dotčeného orgánu. Reprezentativní [OZO], které uvedené dohody podepsaly, působí v každém orgánu při zachování statutárních pravomocí výboru zaměstnanců“.

3 Za účelem naplnění tohoto ustanovení podepsala dne 28. března 2006 v Bruselu (Belgie) Rada a několik OZO Generálního sekretariátu Rady (GSR), včetně žalobkyně, dokument nadepsaný „Dohoda mezi Radou Evropské unie a odborovými nebo zaměstnaneckými organizacemi zaměstnanců Generálního sekretariátu Rady“, a to s cílem stanovit kritéria pro uznání a kritéria reprezentativnosti OZO v Radě (dále jen „Dohoda“).

4 Článek 2 Dohody, který se týká uznávání OZO, stanoví zaprvé zásadu oficiálního uznávání OZO zaměstnanců GSR. Článek 2 odst. 2 písm. f) Dohody upřesňuje, že se uznají OZO, které prokáží, že mají v GSR alespoň 60 členů, kteří jsou oprávněni volit a být voleni ve volbách do výboru zaměstnanců a řádně odvádějí členské příspěvky své OZO (dále jen „hranice pro uznání“).

5 V souladu s článkem 13 Dohody mají uznané OZO možnost používat zdroje pro překlad, reprodukci, šíření a komunikaci GSR, včetně „domovské stránky“ na jeho intranetové stránce, konat v prostorách GSR zasedání mimo pracovní dobu, disponovat standardní kanceláří sdílenou s ostatními uznanými OZO a poskytovat svým představitelům nebo jejich zmocněncům zvláštní pracovní volno nepřesahující čtyři dny za rok, aby se mohli účastnit odborových shromáždění nebo sjezdů mimo GSR, jakož i zvláštní pracovní volno na vzdělávání za účelem odborového vzdělávání na témže základě jako za účelem odborného vzdělávání.

6 Článek 4 odst. 1 Dohody, který se týká reprezentativnosti OZO, zadruhé stanoví, že Rada za reprezentativní v rámci GSR uzná uznané OZO, pokud uvedené OZO mají v tomto orgánu nejméně 300 členů, kteří jsou oprávněni volit a být voleni ve volbách do výboru zaměstnanců a kteří řádně odvádějí členské příspěvky své OZO, včetně bývalých úředníků nebo jiných zaměstnanců GSR, kteří pobírají důchod Společenství a jsou členy některé OZO, a to až do maximálního počtu 50 členů (dále jen „hranice reprezentativnosti“).

7 Podle dokumentu připojeného k Dohodě a nadepsaného „Způsoby poskytování zdrojů reprezentativním OZO ve smyslu článku 4 Dohody“ (dále jen „Příloha“) mají reprezentativní OZO GSR právo na dočasné poskytnutí zaměstnanců, na podporu sekretariátu, na vybavené kanceláře a na mobilní telefony pro každého zaměstnance, který je poskytnut na plný úvazek, jakož i na kolektivní přístup do víceúčelového prostoru o 27 m^2.

8 Mimoto čl. 5 odst. 1 Dohody, který se týká ověřování některých kritérií pro uznání a kritérií reprezentativnosti OZO, stanoví, že počet členů OZO, které podepsaly Dohodu (dále jen „spolupodepisující OZO“), se sděluje čestným prohlášením předsedy každé z těchto OZO nezávislému orgánu zvolenému ve vzájemné dohodě, s tím, že se uvádí počet členů, kteří mají postavení úředníků nebo jiných zaměstnanců GSR, a počet osob, které mají postavení bývalých úředníků nebo jiných zaměstnanců GSR, kteří pobírají důchod Společenství.

9 Toto ustanovení rovněž upřesňuje, že nezávislý orgán uvedený v bodě 8 výše musí ověřit zejména to, zda spolupodepisující OZO dosahují hranice pro uznání a hranice reprezentativnosti, a určit relativní váhu každé reprezentativní OZO (dále jen „ověřovací postup“). Na závěr tohoto ověřovacího postupu musí uvedený orgán oznámit výsledek svých zjištění dotčeným OZO a orgánu oprávněnému ke jmenování, aniž by sdělil jakékoli informace získané v rámci tohoto postupu.

10 Článek 5 odst. 3 první pododstavec Dohody nakonec stanoví, že k podání čestného prohlášení uvedeného v bodě 8 výše a k ověřovacímu postupu dochází každé tři roky a při každé žádosti o přistoupení nové OZO k Dohodě.

11 Přípisem ze dne 29. března 2022 informovalo Generální ředitelství GSR pro organizační rozvoj a služby spolupodepisující OZO o provedení ověřovacího postupu podle článku 5 Dohody.

12 Ve dnech 3. a 17. května 2022 uspořádal GSR schůzky se spolupodepisujícími OZO a při této příležitosti jim předložil návrh pověřovací listiny, která měla být zaslána nezávislému orgánu uvedenému v článku 5 Dohody (dále jen „první pověřovací listina“). Při těchto schůzkách vyjádřili zástupci tří spolupodepisujících OZO přání, aby referenční datum, které má uvedený orgán při sestavování seznamů jejich členů (dále jen „první referenční datum“) zohlednit, bylo stanoveno na 31. července 2022.

13 Dne 17. června 2022 informoval GSR spolupodepisující OZO v podstatě o tom, že s provedením ověřovacího postupu souhlasil soudní exekutor se sídlem v Bruselu (dále jen „soudní exekutor“), a o tom, že první referenční datum je stanoveno na 31. května 2022.

14 V průběhu září 2022 přezkoumal soudní exekutor v rámci ověřovacího postupu uvedeného v bodě 13 výše (dále jen „první ověřovací postup“) informace sdělené spolupodepisujícími OZO s cílem posoudit, zda dosahují hranice pro uznání a hranice reprezentativnosti.

15 Dne 20. října 2022 vypracoval soudní exekutor zprávu, ze které plyne, že žalobkyně k 31. květnu 2022 nedosáhla hranice pro uznání, tedy ani hranice reprezentativnosti (dále jen „první zpráva“).

16 Přípisem ze dne 24. listopadu 2022 (dále jen „přípis ze dne 24. listopadu 2022“) vzala generální tajemnice Rady na vědomí zejména to, že žalobkyně nesplňuje kritéria stanovená v čl. 2 odst. 2 písm. f) a v čl. 4 odst. 1 Dohody, a v souladu s postupem stanoveným v čl. 6 odst. 1 prvním pododstavci Dohody ji vyzvala, aby uvedená kritéria splnila ve lhůtě tří měsíců.

17 Dne 30. listopadu 2022 zveřejnil GSR na svém intranetu oznámení, že na rozdíl od dvou ostatních spolupodepisujících OZO již žalobkyně nedosahuje hranice pro uznání a hranice reprezentativnosti, jak jsou stanoveny v Dohodě, a že má tříměsíční lhůtu na to, aby tuto situaci napravila.

18 Dne 16. ledna 2023 zaslal GSR žalobkyni nový návrh pověřovací listiny určený soudnímu exekutorovi, a to za účelem nového ověření její situace s ohledem na hranici pro uznání a hranici reprezentativnosti (dále jen „druhý ověřovací postup“).

19 Dne 19. ledna 2023 se GSR a žalobkyně zúčastnily schůzky, při které na jedné straně žalobkyně požádala, aby v rámci druhého ověřovacího postupu sestavil soudní exekutor seznam jejích členů na základě referenčního data (dále jen „druhé referenční datum“) následujícího po 17. dubnu 2023, a na druhé straně GSR uvedl, že podle jeho výkladu Dohody by toto druhé referenční datum mělo být stanoveno na 28. února 2023, a to proto, že toto datum odpovídá konci tříměsíční lhůty, jejíž běh započal na základě přípisu ze dne 24. listopadu 2022.

20 V březnu 2023 soudní exekutor v rámci druhého ověřovacího postupu přezkoumal informace, které žalobkyně sdělila.

21 Dne 28. března 2023 předal soudní exekutor žalobkyni druhou zprávu, datovanou ke dni 27. března 2023, z níž plynulo, že s ohledem na úřední seznamy úředníků a jiných zaměstnanců a bývalých úředníků a jiných zaměstnanců vypracované k 28. únoru 2023 a 1. březnu 2023 splňuje žalobkyně podmínky pro uznání stanovené Dohodou, a to včetně kritéria stanoveného v čl. 2 odst. 2 písm. f) Dohody, avšak že nedosahuje hranice reprezentativnosti stanovené v čl. 4 odst. 1 uvedené Dohody (dále jen „druhá zpráva“).

22 Napadeným rozhodnutím informoval GSR žalobkyni o pozastavení práv, které vyvozovala z článku 14 Dohody jakožto reprezentativní OZO. Kromě toho ji informoval, že jakožto uznané OZO se jí ponechávají zdroje stanovené článkem 13 Dohody.

II. Návrhová žádání účastníků řízení

23 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– napadené rozhodnutí zrušil;

– uložil Radě povinnost k zaplacení symbolického jednoho eura jako náhrady za domněle vzniklou nemajetkovou újmu;

– uložil Radě náhradu nákladů řízení.

24 Rada navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

A. K návrhovým žádáním znějícím na zrušení

25 Na podporu návrhových žádání znějících na zrušení se žalobkyně dovolává v podstatě tří žalobních důvodů, z nichž první vychází z porušení článku 5 Dohody a z nesrovnalostí v průběhu prvního ověřovacího postupu, druhý z porušení ducha loajální spolupráce plynoucí z uvedené Dohody, zásady řádné správy, zásady proporcionality a zásady plnění smluv v dobré víře a třetí z porušení základního práva na svobodu sdružování v odborových organizacích.

26 V odpovědi na organizační procesní opatření uplatnila žalobkyně mimoto v podstatě čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí.

27 Vzhledem k tomu, že podle ustálené judikatury spadá neexistence nebo nedostatek odůvodnění pod porušení podstatných formálních náležitostí ve smyslu článku 263 SFEU a představuje nepominutelný důvod, který musí být soudem Evropské unie případně uplatněn i bez návrhu (viz rozsudek ze dne 12. července 2023, Eurecna v. Komise, T-377/21, EU:T:2023:398, bod 18 a citovaná judikatura), považuje Tribunál s ohledem na zvláštní okolnosti projednávané věci za vhodné rozhodnout o čtvrtém žalobním důvodu dříve, než následně přezkoumá ostatní tři žalobní důvody, kterých se žalobkyně dovolává.

1. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí

28 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že jelikož platnost napadeného rozhodnutí byla podmíněna nedodržením hranice reprezentativnosti, měla druhá zpráva jasně uvést přesný počet členů, ze kterého soudní exekutor vyšel, aby dospěl k závěru, že žalobkyně této hranice nedosáhla. Nemůže se tak seznámit ani s důvody, proč této hranice nedosáhla, a tedy ani s podstatným odůvodněním napadeného rozhodnutí tak, aby jí to umožnilo hájit svá práva, a to v rozporu s povinností uvést odůvodnění, která dopadá na akty unijních orgánů.

29 Rada s tvrzeními žalobkyně nesouhlasí.

30 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být odůvodnění aktů unijních orgánů vyžadované článkem 296 SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl provést přezkum. Požadavek na odůvodnění musí být posuzován v závislosti na všech okolnostech daného případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění upřesňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky uvedených ustanovení, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho text, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (v tomto smyslu rozsudek ze dne 31. května 2018, Groningen Seaports a další v. Komise, T-160/16, nezveřejněný, EU:T:2018:317, bod 78).

31 Neexistenci odůvodnění lze mimoto konstatovat, i když dotčené rozhodnutí určité prvky odůvodnění obsahuje. Rozporuplné nebo nesrozumitelné odůvodnění se tedy rovná absenci odůvodnění. Totéž platí, pokud jsou prvky odůvodnění, které se objevují v dotčeném rozhodnutí, natolik neúplné, že v žádném případě neumožňují adresátovi v kontextu jeho přijetí pochopit úvahy subjektu, jenž rozhodnutí vydal (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. června 2020, Komise v. Di Bernardo, C-114/19 P, EU:C:2020:457, bod 55 a citovaná judikatura).

32 V projednávané věci je v napadeném rozhodnutí zaprvé uvedeno, že soudní exekutor ustanovený k provedení druhého ověřovacího postupu vydal zprávu dne 28. března 2023 a podle této zprávy splňovala žalobkyně podmínky k tomu, aby byla považována za uznanou OZO, nikoli však za reprezentativní OZO.

33 Z informací obsažených ve druhé zprávě, na kterou napadené rozhodnutí výslovně odkazuje, plyne zadruhé, že zejména s ohledem na úřední seznam úředníků a jiných zaměstnanců GSR sestavený ke dni 28. února 2023 a další úřední seznam bývalých úředníků a jiných zaměstnanců GSR sestavený ke dni 1. března 2023 žalobkyně jednak dosáhla hranice alespoň 60 členů nutné pro uznání, jež je stanovena v čl. 2 odst. 2 písm. f) Dohody, a jednak nedosáhla hranice alespoň 300 členů oprávněných volit a být voleni ve volbách do výboru zaměstnanců a řádně odvádějících členské příspěvky nutné k tomu, aby byla uznána za reprezentativní, jež je stanovena v čl. 4 odst. 1 Dohody, aniž by zjištěný rozdíl činil méně než 20 členů.

34 Je tedy třeba konstatovat, že k vydání napadeného rozhodnutí přijatého na základě Dohody, kterou žalobkyně spolupodepsala, došlo poté, co soudní exekutor žalobkyni dne 28. března 2023 zaslal druhou zprávu, v souvislostech, které byly žalobkyni známy.

35 Napadené rozhodnutí tím, že odkázalo zejména na Dohodu a na druhou zprávu, mimoto uvedlo jak právní, tak skutkové okolnosti, které mají ve struktuře tohoto rozhodnutí zásadní význam a umožňují jak žalobkyni, tak Tribunálu posoudit jeho legalitu.

36 Je pravda, že ani napadené rozhodnutí ani druhá zpráva neuvádí v souladu s čl. 5 odst. 1 druhým pododstavcem Dohody přesný počet členů, ze kterého soudní exekutor vyšel, aby dospěl k závěru, že žalobkyně nedosahuje hranice reprezentativnosti.

37 Ze znění napadeného rozhodnutí, ve spojení s druhou zprávou, však plyne, že počet členů žalobkyně započítaný soudním exekutorem byl stejný nebo vyšší než hranice pro uznání a nižší než hranice reprezentativnosti, aniž by zjištěný rozdíl činil méně než dvacet členů, neboli počet členů mezi 60 a 280.

38 Odůvodnění napadeného rozhodnutí tedy není ani rozporuplné, ani nesrozumitelné a jasně a jednoznačně z něj vyplývají úvahy toho, kdo jej vydal.

39 Čtvrtý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění musí být proto zamítnut jako neopodstatněný.

2. K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení článku 5 Dohody a z nesrovnalostí v průběhu prvního ověřovacího postupu

40 První žalobní důvod se skládá v podstatě ze dvou částí, z nichž první vychází z porušení článku 5 Dohody v průběhu prvního ověřovacího postupu a druhá z nesrovnalostí dotýkajících se první zprávy.

41 Rada s tvrzeními žalobkyně nesouhlasí.

42 Úvodem je třeba konstatovat, že prostřednictvím argumentace rozvinuté na podporu tohoto žalobního důvodu žalobkyně incidenčně napadá řádnost prvního ověřovacího postupu, který vedl k přijetí přípisu R ze dne 24. listopadu 2022, jakož i opodstatněnost tohoto přípisu.

43 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že i když čistě přípravná opatření nemohou být jako taková předmětem žaloby na neplatnost, lze jejich případnou protiprávnost uplatnit na podporu žaloby namířené proti konečnému aktu, jehož jsou přípravným stadiem (viz rozsudek ze dne 22. dubna 2021, thyssenkrupp Electrical Steel a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo v. Komise, C-572/18 P, EU:C:2021:317, bod 50 a citovaná judikatura).

44 V projednávané věci je třeba konstatovat, že přípis ze dne 24. listopadu 2022 plyne z uplatnění čl. 6 odst. 1 druhého pododstavce Dohody, podle kterého Generální sekretariát Rady vyzve každou OZO, která byla reprezentativní a již nedosahuje hranice reprezentativnosti, aby ve lhůtě nejvýše tří měsíců vyhověla kritériu stanovenému v čl. 4 odst. 1 uvedené Dohody, přičemž pokud tak neučiní, pozastaví se její práva jakožto reprezentativní OZO.

45 Přípis ze dne 24. listopadu 2022, který nevyjadřoval konečný postoj Rady k otázce, zda je třeba žalobkyni v souladu s Dohodou nadále považovat za reprezentativní, odpovídal v souladu s článkem 6 Dohody předběžné fázi postupu, který vedl k přijetí napadeného rozhodnutí, jež jako takové tento konečný postoj vyjadřuje.

46 Vzhledem k tomu, že přípis ze dne 24. listopadu 2022 měl povahu čistě přípravného aktu, je žalobkyně v souladu s judikaturou citovanou v bodě 43 výše oprávněna incidenčně napadnout první ověřovací postup, který vedl k přijetí uvedeného přípisu, jakož i jeho opodstatněnost.

a) K první části vycházející z porušení článku 5 Dohody v průběhu prvního ověřovacího postupu

47 Na podporu této části se žalobkyně dovolává dvou výtek, z nichž první vychází z porušení čl. 5 odst. 1 Dohody a druhá z porušení jejího čl. 5 odst. 3.

1) K první výtce vycházející z porušení čl. 5 odst. 1 Dohody

48 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že výběr nezávislého orgánu k provedení prvního ověřovacího postupu byl OZO Radou vnucen, a zadruhé, že OZO neschválily obsah první pověřovací listiny.

49 V tomto ohledu je třeba na prvním místě připomenout to, že čl. 5 odst. 1 první pododstavec Dohody, který se týká ověřování některých kritérií pro uznání a kritérií reprezentativnosti OZO, stanoví, že počet jejich členů se sděluje čestným prohlášením jejich předsedů nezávislému orgánu zvolenému ve vzájemné dohodě.

50 V projednávané věci z přípisu uvedeného v bodě 11 výše plyne, že dne 29. března 2022 vyzval GSR spolupodepisující OZO, aby ve vzájemné dohodě ustanovily nezávislý orgán, a navrhl jim, aby provedení prvního ověřovacího postupu svěřily témuž soudnímu exekutorovi, jehož služeb bylo využito v letech 2010 a 2014.

51 Ze zápisu ze schůzky mezi Radou a spolupodepisujícími OZO ze dne 3. května 2022, jenž je obsažen v e-mailu, který téhož dne zaslala právní poradkyně příslušného oddělení Generálního ředitelství pro organizační rozvoj a služby své vedoucí oddělení, mimoto plyne, že všechny spolupodepisující OZO s návrhem GSR na to, aby bylo provedení prvního ověřovacího postupu svěřeno témuž soudnímu exekutorovi, jehož služeb bylo využito pro předchozí ověřovací postup, vyjádřily souhlas.

52 A nakonec ze spisu neplyne, že by spolupodepisující OZO zaslaly GSR námitky k ustanovení soudního exekutora, které by mohly vyvolat pochybnosti o průkaznosti údajů obsažených v zápisu ze schůzky ze dne 3. května 2022, jak byl zmíněn v bodě 51 výše.

53 Žalobkynino tvrzení, že Rada zvolila nezávislý orgán pověřený prvním ověřovacím postupem sama, a nikoli ve vzájemné dohodě s uvedenými OZO, je třeba odmítnout jako skutkově nepodložené.

54 Na druhém místě je třeba uvést, že ani čl. 5 odst. 1 Dohody ani jiná ustanovení této Dohody nestanoví Radě povinnost zaslat nezávislému orgánu pověřenému provedením ověřovacího postupu pověřovací listinu, takže žádné ustanovení této Dohody Radě neukládalo, aby získala souhlas spolupodepisujících OZO s obsahem první pověřovací listiny.

55 První výtka je proto neopodstatněná a musí být zamítnuta.

2) Ke druhé výtce vycházející z porušení čl. 5 odst. 3 Dohody

56 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že s ohledem na tříletý harmonogram pro ověření hranice pro uznání a hranice reprezentativnosti došlo k vydání napadeného rozhodnutí opožděně.

57 V tomto ohledu z čl. 5 odst. 3 Dohody, který se týká ověřování některých kritérií pro uznání a kritérií reprezentativnosti OZO, plyne, že aniž jsou dotčeny mimořádné postupy ověřování kritérií pro uznání, které mohou být provedeny na žádost kterékoli uznané OZO, musí být ověřovací postupy týkající se spolupodepisujících OZO uskutečněny každé tři roky. Článek 16 odst. 5 uvedené Dohody, který se týká přechodných a závěrečných ustanovení, mimoto stanovil, že první ověření kritérií pro uznání a kritérií reprezentativnosti stanovené v článku 5 téže Dohody musí být provedeno během šesti měsíců od jejího podpisu, neboli nejpozději dne 28. září 2006.

58 V projednávané věci ze spisu plyne nejen, že ověřovací postupy prováděné od podpisu Dohody byly dokončeny dne 15. května 2007, dne 24. června 2010 a dne 14. ledna 2014, takže jsou s ohledem na tříletý harmonogram plynoucí z ustanovení, jež byla uvedena v bodě 57 výše, opožděné, nýbrž i to, že mezi ověřovacím postupem ze dne 14. ledna 2014 a prvním ověřovacím postupem nebyl žádný ověřovací postup uskutečněn.

59 Z vysvětlení podaných Radou mimoto plyne, že k opoždění prvního ověřovacího postupu došlo v důsledku jednání o revizi Dohody vedených v letech 2017 a 2018, která směřovala zejména ke zjednodušení způsobů měření reprezentativnosti spolupodepisujících OZO, a poté v důsledku pandemie covidu-19.

60 I když žalobkyně nezpochybňuje obsah těchto vysvětlení, domnívá se, že tato vysvětlení neodůvodňují to, že mezi skončením jednání o revizi Dohody a začátkem pandemie covidu-19 nebylo žádné ověření provedeno.

61 I když je pravda, že Dohoda žádnou výjimku z tříletého harmonogramu plynoucího z jejího čl. 5 odst. 3 a z jejího čl. 16 odst. 5 nestanoví, je třeba předně poznamenat, že účelem tohoto harmonogramu je zajistit, že v pravidelných intervalech bude docházet k ověření podmínek pro uznání a podmínek reprezentativnosti OZO v Radě, jak jsou stanoveny Dohodou, aby byla zajištěna existence strukturovaných vztahů mezi uvedenými OZO a tímto orgánem, aniž by uplynutí lhůty plynoucí z tohoto harmonogramu mělo automaticky za následek ztrátu práv, která mají uznané a reprezentativní OZO.

62 Kromě toho je nutno konstatovat, že signatáři Dohody nezakotvili žádné ustanovení, které by předcházelo a sankcionovalo nedodržení tříletého harmonogramu plynoucího z čl. 5 odst. 3 a čl. 16 odst. 5 Dohody. Tím, že Rada se souhlasem spolupodepisujících OZO přijala uvedený harmonogram za účelem provádění ověřovacích postupů, neměla v úmyslu stanovit tento harmonogram pod sankcí neplatnosti uvedených postupů ani přiznat uvedeným ustanovením kogentní povahu, nýbrž chtěla stanovit cíl směřující k ověřování podmínek pro uznání a podmínek pro reprezentativnost OZO v Radě v pravidelných intervalech.

63 Nedodržení harmonogramu stanoveného Dohodou tedy nelze považovat za porušení podstatných formálních náležitostí, nýbrž je třeba je považovat za procesní vadu.

64 Přitom je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury má procesní vada za následek zrušení rozhodnutí přijatého na základě dotčeného správního řízení pouze tehdy, kdy by toto řízení bez této vady mohlo vyústit v jiný výsledek. V této souvislosti nelze žalobci, který se dovolává procesní vady, ukládat, aby prokázal, že by rozhodnutí dotyčného unijního orgánu mělo jiný obsah, ale pouze to, že taková hypotéza není zcela vyloučena, jelikož tuto otázku je mimoto třeba posoudit v závislosti na skutkových a právních okolnostech specifických pro konkrétní případ (viz rozsudek ze dne 6. října 2021, AV a AW v. Parlament, T-43/20, nezveřejněný, EU:T:2021:666, bod 94 a citovaná judikatura).

65 Je nutno konstatovat, že v projednávané věci žalobkyně nepředkládá sebemenší důkaz o tom, že by měla dostatečný počet členů k tomu, aby byla k datům, ke kterým mělo být měření reprezentativnosti provedeno, kdyby byl dodržen tříletý harmonogram stanovený Dohodou, uznána za reprezentativní. Žalobkyně proto neprokazuje, že nebylo zcela vyloučeno, že bez uplatňované vady by napadené rozhodnutí mohlo mít odlišný obsah.

66 To, že nedošlo k provedení ověřovacího postupu, ostatně, jak tvrdí Rada, nemělo žádné negativní důsledky pro situaci žalobkyně, která mohla nepřetržitě využívat zdroje poskytované reprezentativním OZO po dobu devíti let, která uplynula mezi ověřovacím postupem ze dne 14. ledna 2014 a ověřovacími postupy, které vedly k projednávanému sporu.

67 Uvedená výtka musí být proto zamítnuta.

b) Ke druhé části vycházející z nesrovnalostí dotýkajících se první zprávy

68 Na podporu této části uplatňuje žalobkyně v podstatě čtyři výtky, z nichž první vychází z nesprávné poznámky v první zprávě, druhá z nedodržení harmonogramu stanoveného v první pověřovací listině ze strany soudního exekutora, třetí z omylu ohledně prvního referenčního data a čtvrtá z nesprávnosti první zprávy.

1) K první výtce vycházející z nesprávné poznámky v první zprávě

69 Žalobkyně tvrdí, že první zpráva je stižena nesprávným skutkovým zjištěním, jelikož uvádí, že první pověřovací listina byla vyhotovena ve vzájemné dohodě mezi Radou a spolupodepisujícími OZO.

70 V tomto ohledu je třeba připomenout, že žádné ustanovení Smluv neukládá unijnímu soudu, aby v každém případě zkoumal opodstatněnost žalobních důvodů nebo argumentů na podporu žalob, které mu byly předloženy. Unijní soud může naopak zejména z důvodů tkvících v účinném výkonu spravedlnosti upustit od přezkumu opodstatněnosti žalobních důvodů nebo argumentů, které musí být odmítnuty jako nepřípustné nebo zamítnuty jako neúčinné (v tomto smyslu obdobně viz rozsudek ze dne 29. září 2022, HIM v. Komise, C-500/21 P, nezveřejněný, EU:C:2022:741, body 72 a 73).

71 I když v projednávané věci první zpráva v úvodních poznámkách odkazuje na „pověřovací listinu Rady v dohodě s [OZO] za účelem uskutečnění ověření počtu členů v ‚organizacích' ve smyslu uvedené dohody", z bodu 54 výše plyne, že žádné ustanovení Dohody nestanovilo Radě povinnost získat souhlas OZO s první pověřovací listinou zaslanou soudnímu exekutorovi.

72 Poznámka citovaná v bodě 71 výše, která je obsažena v první zprávě, a to i za předpokladu, že by byla nesprávná, proto nemá vliv ani na obsah ani na platnost této zprávy, a tedy ani na legalitu přípisu ze dne 24. listopadu 2022 a napadeného rozhodnutí. V tomto ohledu je třeba dodat, že žalobkyně nepředkládá žádný důkaz, který by prokazoval, že tato poznámka měla dopad na první ověřovací postup nebo na první zprávu.

73 Tuto výtku je tedy třeba zamítnout jako irelevantní.

2) Ke druhé výtce vycházející z nedodržení harmonogramu stanoveného první pověřovací listinou ze strany soudního exekutora

74 Žalobkyně tvrdí, že první ověřovací postup byl uskutečněn v průběhu září 2022, i když podle zmocnění daného soudnímu exekutorovi první pověřovací listinou měl být dokončen nejpozději dne 31. července 2022.

75 V tomto ohledu je pravda, že podle znění první pověřovací listiny měl soudní exekutor dokončit první ověřovací postup nejpozději dne 31. července 2022 a z první zprávy plyne, že tento postup byl uskutečněn ve dnech 1., 6., 9. a 29. září 2022, přičemž uvedená zpráva byla vyhotovena dne 20. října 2022.

76 Ani z první pověřovací listiny ani z ustanovení Dohody přitom zaprvé neplyne, že by nedodržení lhůty do dne 31. července 2022 mělo mít jakýkoli dopad na řádnost prvního ověřovacího postupu nebo na platnost první zprávy.

77 Z první zprávy zadruhé plyne, že v rámci prvního ověřovacího postupu určil soudní exekutor počet členů každé spolupodepisující OZO s přihlédnutím k prvnímu referenčnímu datu, které bylo v souladu s první pověřovací listinou stanoveno na 31. května 2022.

78 Vzhledem k tomu, že soudní exekutor nebyl při výpočtu počtu členů spolupodepisujících OZO oprávněn zohlednit případný vývoj tohoto počtu po prvním referenčním datu 31. května 2022 a byl povinen dospět ke zjištěním k tomuto datu, neplyne proto ze spisu, že by se nedodržení data

31. července 2022 stanoveného ke konečnému vyhotovení jeho zprávy jakýmkoli způsobem dotýkalo řádnosti prvního ověřovacího postupu nebo platnosti první zprávy, a tedy ani legality přípisu ze dne 24. listopadu 2022 a napadeného rozhodnutí.

79 Tuto výtku je tedy třeba zamítnout jako irelevantní.

3) Ke třetí výtce vycházející z omylu ohledně prvního referenčního data

80 Žalobkyně tvrdí, že v souladu s první pověřovací listinou měl soudní exekutor provést první ověřovací postup tak, že jako první referenční datum zvolí den 31. srpna 2022, neboť šlo o poslední den měsíce předcházejícího dokončení prvního ověřovacího postupu, a nikoli den 31. května 2022.

81 V tomto ohledu je třeba na prvním místě připomenout, že zaprvé stanovení referenčních dat pro úkony ověřování podmínek pro uznání a podmínek reprezentativnosti OZO není Dohodou upraveno a zadruhé první pověřovací listina soudnímu exekutorovi ukládala, aby za účelem provedení prvního ověřovacího postupu navázal kontakt s Generálním ředitelstvím pro organizační rozvoj a služby, a to s cílem získat úřední seznam úředníků a jiných zaměstnanců, jakož i úřední seznam bývalých úředníků a jiných zaměstnanců ke dni 31. květnu 2022.

82 Tribunál nemůže na druhém místě přistoupit na výklad prosazovaný žalobkyní, podle kterého mělo první referenční datum, které mělo být vzato v úvahu pro účely výpočtu počtu členů spolupodepisujících OZO, odpovídat poslednímu dni měsíce předcházejícího konkrétním ověřovacím úkonům soudního exekutora, neboť takový výklad by Radu vedl k porušení zásady právní jistoty a případně zásady rovného zacházení.

83 Je totiž třeba připomenout, že cílem základního požadavku právní jistoty v jeho různých projevech je zajistit předvídatelnost právních situací a právních vztahů podléhajících unijnímu právu (viz rozsudek ze dne 9. března 2023, Galeote a Watson v. Parlament, C-715/21 P a C-716/21 P, nezveřejněný, EU:C:2023:190, bod 113 a citovaná judikatura). Zásada právní jistoty zejména vyžaduje, aby byly unijní právní předpisy určité a jejich uplatnění pro procesní subjekty předvídatelné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. července 2015, Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei, C-144/14, EU:C:2015:452, bod 34 a citovaná judikatura).

84 Zásada rovného zacházení zakotvená v článku 20 Listiny je mimoto obecnou zásadou unijního práva, která vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové odlišné zacházení objektivně odůvodněno (viz rozsudek ze dne 14. července 2022, Komise v. VW a další, C-116/21 P až C-118/21 P, C-138/21 P a C-139/21 P, EU:C:2022:557, bod 95 a citovaná judikatura).

85 Kdyby tak byl výklad uvedený v bodě 82 výše Radou akceptován, mohl by vést k tomu, že by soudní exekutor pro každou spolupodepisující OZO zvolil odlišná referenční data v případě, že by z praktických důvodů souvisejících s dostupností jejich vedoucích pracovníků nebo jejich zástupců nebyl s to provést ověřovací úkony, které mu příslušely, v průběhu téhož měsíce.

86 Za těchto podmínek by naplnění výkladu zmíněného v bodě 82 výše vedlo Radu k porušení zásady rovného zacházení a zásady právní jistoty, které ji zavazovaly k tomu, aby stanovila první referenční datum, které bude nejen shodné pro všechny spolupodepisující OZO, nýbrž i jasné a předvídatelné.

87 Tuto výtku je proto třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

4) Ke čtvrté výtce vycházející z nesprávnosti první zprávy

88 Žalobkyně tvrdí, že první zpráva je nesprávná, protože uvádí, že žalobkyně nedosahuje hranice pro uznání, i když k prvnímu referenčnímu datu doložila nejméně 221 členů.

89 V tomto ohledu je pravda, že přípisem ze dne 24. listopadu 2022 Rada převzala zjištění soudního exekutora obsažené v první zprávě, podle kterého z prvního ověřovacího postupu plyne, že žalobkyně již nedosahuje hranice pro uznání.

90 Je však třeba uvést, že napadeným rozhodnutím Rada zjištění zmíněné v bodě 89 výše změnila a naopak žalobkyni sdělila, že si žalobkyně jakožto uznaná OZO zachová práva, která vyvozuje z Dohody.

91 Žalobkyně mimoto nezpochybňuje, že nebyla zbavena svých práv uznaných OZO mezi datem přijetí přípisu ze dne 24. listopadu 2022 a datem přijetí napadeného rozhodnutí.

92 Případný omyl, jímž by byla stižena první zpráva, nemá proto žádný dopad na legalitu napadeného rozhodnutí, takže tato výtka musí být zamítnuta jako irelevantní.

93 V důsledku toho je třeba zamítnout druhou část tohoto žalobního důvodu, jakož i první žalobní důvod v plném rozsahu.

3. Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení ducha loajální spolupráce plynoucí z Dohody, zásady řádné správy, zásady proporcionality a zásady plnění smluv v dobré víře

94 Na podporu druhého žalobního důvodu žalobkyně uplatňuje v podstatě tři části, z nichž první vychází z porušení zásady plnění smluv v dobré víře, druhá z porušení zásady řádné správy a konkrétně povinnosti řádné péče a povinnosti nestrannosti, a třetí z porušení „ducha loajální spolupráce“, vykládané ve světle zásady proporcionality.

95 Rada s tvrzeními žalobkyně nesouhlasí.

a) K první části vycházející z porušení zásady plnění smluv v dobré víře

96 Žalobkyně tvrdí, že jelikož jde o dokument sjednaný na smluvním základě, musí být Dohoda plněna v dobré víře v souladu se zásadou plnění smluv v dobré víře, neboli se zásadou „smluvní loajality“, která odpovídá obecné zásadě unijního práva inspirované právními tradicemi společnými členským státům.

97 Žalobkyně Radě zejména vytýká, že zvolila jednostranný postup spadající spíše do rámce vrchnostenského jednání než jednání v rámci smlouvy, a to tím, že nevyhověla její žádosti o posunutí prvního referenčního data na 31. července 2022, a tím, že první ověřovací postup zahájila, aniž zohlednila některé otázky k diskusi nebo hodné pozornosti týkající se situace některých kategorií úředníků, které byly vzneseny spolupodepisujícími OZO a ještě nebyly rozřešeny.

98 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury mohou být opatření, která se bezprostředně dotýkají kolektivního zájmu, jež OZO hájí v rámci svých vztahů s orgánem, předmětem žaloby na neplatnost ze strany této OZO na základě článku 263 SFEU, a to i tehdy, kdy jsou tato opatření přijata v souladu s dohodou uzavřenou mezi dotčeným orgánem a OZO (viz usnesení ze dne 9. dubna 2014, Colart a další v. Parlament, F-87/13, EU:F:2014:53, bod 40 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž usnesení ze dne 31. března 2003, Hecq v. Komise, T-227/02, EU:T:2003:89, bod 17 a citovaná judikatura).

99 Je tedy třeba konstatovat, že v souladu s touto judikaturou podala žalobkyně žalobu na základě článku 263 SFEU, aniž by byl tento právní základ Radou zpochybněn.

100 Z toho plyne, že účastníci tohoto sporu měli implicitně, avšak nutně za to, že posouzení legality napadeného rozhodnutí nespadá do pravomoci soudu příslušného k řešení sporů ze smlouvy.

101 Kromě toho je třeba uvést, že Dohoda nepodřizuje náležitosti, jako je stanovení referenčního data a rozhodnutí zahájit ověřovací postup, jednání mezi Radou a spolupodepisujícími OZO.

102 Žalobkyně proto nemůže Radě důvodně vytýkat, že porušila zásadu plnění smluv v dobré víře proto, že první referenční datum stanovila na 31. května 2022 a zahájila první ověřovací postup, aniž zohlednila některé otázky vznesené spolupodepisujícími OZO.

103 Z výše uvedeného plyne, že argumentace vycházející z porušení zásady plnění smluv v dobré víře musí být odmítnuta jako irelevantní.

b) Ke druhé části vycházející z porušení zásady řádné správy, a konkrétně povinnosti řádné péče a povinnosti nestrannosti

104 Na podporu své argumentace vztahující se k porušení zásady řádné správy a konkrétně povinnosti řádné péče a povinnosti nestrannosti uplatňuje žalobkyně tři výtky, z nichž první vychází z nesrovnalostí, které se dotkly zahájení prvního ověřovacího postupu, druhá z toho, že Rada nezohlednila obtíže, s nimiž se žalobkyně setkala při přístupu ke správným informacím umožňujícím jí vyhovět požadavkům tohoto postupu, a třetí z toho, že Rada dne 30. listopadu 2022 zveřejnila výsledky uvedeného postupu.

1) K první výtce vycházející z nesrovnalostí, které se dotkly zahájení prvního ověřovacího postupu

105 Na podporu této výtky rozvíjí žalobkyně tři argumenty, z nichž první vychází z porušení povinnosti řádné péče tím, že Rada zahájila první ověřovací postup, aniž zohlednila některé otázky k diskuzi nebo hodné pozornosti týkající se situace některých kategorií úředníků, druhý z porušení povinnosti řádné péče tím, že o zahájení prvního ověřovacího postupu a o stanovení prvního referenčního data nebylo rozhodnuto v dohodě se spolupodepisujícími OZO, a třetí z porušení povinnosti nestrannosti.

i) K prvnímu argumentu vycházejícímu z porušení povinnosti řádné péče tím, že Rada zahájila první ověřovací postup, aniž zohlednila některé otázky k diskuzi nebo hodné pozornosti týkající se situace některých kategorií úředníků

106 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila povinnost řádné péče tím, že zahájila první ověřovací postup, aniž zohlednila některé otázky k diskuzi nebo hodné pozornosti týkající se situace některých kategorií úředníků, které byly vzneseny spolupodepisujícími OZO a ještě nebyly rozřešeny, a to zejména situace dočasně přidělených úředníků, úředníků, kteří se stali invalidními, a úředníků navracejících se z pracovního volna z osobních důvodů nebo z pracovního volna z rodinných důvodů.

107 V tomto ohledu je třeba připomenout, že právo na řádnou správu zakotvené v článku 41 Listiny zahrnuje zejména povinnost nestrannosti a povinnost jednat v přiměřené lhůtě, které jsou chráněny v čl. 41 odst. 1, jakož i povinnost řádné péče dovozenou judikaturou, která orgánům ukládá posoudit s péčí a nestranností všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu (viz rozsudek ze dne 16. června 2022, SGL Carbon a další v. Komise, C-65/21 P a C-73/21 P až C-75/21 P, EU:C:2022:470, body 30 a 31 a citovaná judikatura).

108 Z judikatury citované v bodě 64 výše mimoto plyne, že procesní vada má za následek zrušení rozhodnutí přijatého na konci dotčeného správního řízení pouze tehdy, pokud by bez této vady mohlo toto řízení vyústit v jiný výsledek.

109 V projednávané věci je třeba uvést, že napadené rozhodnutí bylo přijato po skončení dvou na sebe navazujících a samostatných ověřovacích postupů v souladu s čl. 6 odst. 1 druhým pododstavcem Dohody. Počet členů, který byl Radou zohledněn k učinění konečného závěru, že žalobkyně nedosáhla hranice reprezentativnosti, odpovídá zejména počtu zjištěnému soudním exekutorem v rámci druhého ověřovacího postupu ke druhému referenčnímu datu.

110 První argument, který incidenčně směřuje proti prvnímu ověřovacímu postupu, přitom v projednávané věci žalobkyně neopakuje ve vztahu k druhému ověřovacímu postupu.

111 Žalobkyně neprokazuje, a dokonce ani netvrdí, že Rada odmítla, aby soudní exekutor při určení počtu jejích členů ke druhému referenčnímu datu, tedy ke dni 28. února 2023, zohlednil dočasně přidělené úředníky, úředníky, kteří se stali invalidními, nebo úředníky vracející se z pracovního volna z osobních důvodů nebo z pracovního volna z rodinných důvodů.

112 Kromě toho ze spisu neplyne, že by případné odmítnutí Rady zohlednit zvláštní situaci některých kategorií úředníků v rámci prvního ověřovacího postupu mělo vliv na určení počtu jejích členů ze strany soudního exekutora v rámci druhého ověřovacího postupu.

113 Tento první argument je proto třeba odmítnout jako irelevantní.

ii) K druhému argumentu vycházejícímu z porušení povinnosti řádné péče tím, že o zahájení prvního ověřovacího postupu nebylo rozhodnuto v dohodě se spolupodepisujícími OZO

114 Žalobkyně tvrdí, že ke dni zahájení prvního ověřovacího postupu jí stanovy neumožňovaly uspořádat sjezd prostřednictvím videokonference, že první sjezd se nemohl konat před uvolněním zdravotních omezení souvisejících s pandemií covidu-19, ke kterému došlo

v květnu 2022, a že jakékoli rozhodnutí přijaté na tomto sjezdu o výši příspěvků mohlo vzhledem ke čtvrtletní frekvenci výzev k uhrazení příspěvků nabýt účinnosti teprve o tři měsíce později, tedy v červenci 2022.

115 Žalobkyně tvrdí, že Rada tím, že odmítla tyto obtíže zohlednit a posunout první referenční datum na 31. července 2022, nesplnila povinnost řádné péče, neboť s péčí neposoudila všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu.

116 Aniž by bylo třeba zkoumat relevanci tohoto argumentu, nic na prvním místě nenasvědčuje tomu, že by Rada tím, že stanovila první referenční datum na 31. květen 2022, nesplnila povinnost řádné péče.

117 Zaprvé je třeba připomenout, že článek 5 Dohody Radě neukládal povinnost získat souhlas spolupodepisujících OZO, pokud jde o datum zahájení ověřovacího postupu, ani pokud jde o referenční datum zohledňované pro účely ověření hranice pro uznání a hranice reprezentativnosti.

118 Žádné ustanovení Dohody Radě zadruhé neukládalo, aby stanovila první referenční datum na poslední den měsíce předcházejícího podpisu první pověřovací listiny, takže referenční datum mohla stanovit až na dobu po odeslání této listiny za předpokladu, že bude stejné pro všechny spolupodepisující OZO a bude stanoveno dostatečně dlouho dopředu. Takové řešení by nicméně mělo za následek prodloužení doby trvání ověřovacího postupu a opoždění zjištění soudního exekutora.

119 V takovém případě by totiž spolupodepisující OZO potřebovaly dodatečnou lhůtu, aby mohly po referenčním datu analyzovat údaje, které měly k dispozici, a sdělit je soudnímu exekutorovi v rámci čestného prohlášení stanoveného v čl. 5 odst. 1 Dohody. I soudní exekutor by potřeboval dodatečnou lhůtu na analýzu a ověření těchto údajů, jakož i údajů předaných Radou.

120 Zatřetí, i když ze shodujících se údajů účastníků řízení plyne, že spolupodepisující OZO věděly o úmyslu Rady stanovit první referenční datum na 31. května 2022, když byl dne 3. května 2022 sdělen návrh první pověřovací listiny, z bodu 11 výše plyne, že spolupodepisující OZO byly již dne 29. března 2022 na úmysl Rady zahájit první ověřovací postup upozorněny, takže měly na přípravu na tento postup téměř dvouměsíční lhůtu, která se v okolnostech projednávané věci nejeví jako nedostatečná.

121 Na druhém místě ze spisu každopádně neplyne, že by případné porušení povinnosti řádné péče plynoucí z toho, že Rada odmítla posunout první referenční datum na 31. července 2022, mohlo mít vliv na legalitu napadeného rozhodnutí.

122 Je pravda, že žalobkyně si stěžuje na to, že v průběhu prvního ověřovacího postupu Rada nezohlednila skutečnost, že z důvodu omezení souvisejících s pandemií covidu-19 bylo nemožné, aby za účelem úpravy výše členských příspěvků splatných jejími členy žalobkyně svolala sjezd.

123 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rámci prvního a druhého ověřovacího postupu měl soudní exekutor ověřit, zda byla dodržena podmínka stanovená v čl. 2 odst. 2 písm. e) Dohody, podle níž k tomu, aby byli v rámci uvedených postupů započteni, musí členové spolupodepisujících OZO přispívat měsíčně částkami ve výši alespoň 0,2 % svého základního platu nebo důchodu.

124 Vzhledem k tomu, že spolupodepisující OZO neznají vývoj odměňování svých členů související s jejich statutární nebo osobní situací v reálném čase, je možné, že k referenčnímu datu zvolenému k provedení ověřovacího postupu nemohou být pro účely ověření hranice pro uznání nebo hranice reprezentativnosti někteří z jejich členů započítáni, a to z toho důvodu, že v důsledku vývoje jejich odměňování se úroveň jejich měsíčních příspěvků snížila pod procentní podíl uvedený v bodě 123 výše.

125 Žalobkyně však nepředkládá žádný důkaz, který by směřoval k prokázání toho, že by ke dni 31. července 2022, neboli k druhému referenčnímu datu, mohla dosáhnout hranice reprezentativnosti, a to i když jí druhý ověřovací postup poskytl dodatečnou lhůtu a novou příležitost upravit výši příspěvků jejích členů a zvýšit jejich počet v závislosti na novém referenčním datu, které bylo stanoveno na 28. února 2023.

126 Platí proto, že tím, že Rada za první referenční datum zvolila 31. květen 2022, neporušila povinnost řádné péče.

iii) Ke třetímu argumentu vycházejícímu z porušení povinnosti nestrannosti

127 Žalobkyně si stěžuje na porušení povinnosti nestrannosti, avšak ke své argumentaci nepřipojila dostatečná upřesnění umožňující posoudit její opodstatněnost.

128 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 76 písm. d) jednacího řádu Tribunálu stanoví, že žaloba podaná v prvním stupni musí obsahovat „dovolávané žalobní důvody a argumenty, jakož i stručný popis uvedených žalobních důvodů“. Podle ustálené judikatury tedy platí, že unijní soud nemusí odpovídat na argumenty účastníka řízení, které nejsou dostatečně jasné a přesné, protože nebyly nijak konkrétně rozvedeny a nebyly podloženy specifickou argumentací (viz rozsudek ze dne 18. listopadu 2021, Řecko v. Komise, C-107/20 P, nezveřejněný, EU:C:2021:937, bod 76 a citovaná judikatura).

129 Tento třetí argument musí být proto odmítnut jako nepřípustný, takže první výtka této části musí být v plném rozsahu zamítnuta.

2) Ke druhé výtce vycházející z toho, že Rada nezohlednila obtíže, s nimiž se žalobkyně setkala při přístupu ke správným informacím umožňujícím jí vyhovět požadavkům prvního a druhého ověřovacího postupu

130 Žalobkyně tvrdí, že Rada nezohlednila obtíže, s nimiž se setkala při přístupu ke správným informacím umožňujícím jí vyhovět požadavkům prvního a druhého ověřovacího postupu, a sice výši odměn úředníků, zaměstnanců a důchodců, které souvisejí s jejich platovými třídami.

131 Žalobkyně se domnívá, že Rada jí byla v průběhu prvního a druhého ověřovacího postupu povinna sdělit, a to případně v anonymizované podobě, informace o platových třídách úředníků, zaměstnanců a důchodců, aby mohla ověřit poměr členských příspěvků k základnímu platu.

132 V tomto ohledu je třeba připomenout, že čl. 5 odst. 2 třetí odrážka Dohody ukládal spolupodepisujícím OZO povinnost, aby pro účely ověřovacích postupů soudnímu exekutorovi předaly seznamy svých členů, kteří jsou ve službě v GSR, a to s uvedením jejich státní příslušnosti, funkcí, které vykonávají, a funkčních skupin, do nichž náležejí, jakož i seznam bývalých úředníků a jiných zaměstnanců GSR, kteří pobírají důchod Společenství.

133 První a druhá pověřovací listina mimoto soudnímu exekutorovi za účelem dokončení prvního a druhého ověřovacího postupu ukládala povinnost navázat kontakt s Generálním ředitelstvím pro organizační rozvoj a služby, a to s cílem získat úřední seznamy úředníků a jiných zaměstnanců a úřední seznamy bývalých úředníků a jiných zaměstnanců vyhotovené k prvnímu referenčnímu datu 31. května 2022 a k druhému referenčnímu datu 28. února 2023 (dále jen „úřední seznamy vyhotovené Radou“).

134 Úřední seznamy vyhotovené Radou obsahovaly zejména údaje o platových třídách a o odměňování zaměstnanců a bývalých zaměstnanců GSR, aby mohl soudní exekutor ověřit dodržení podmínky stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. e) Dohody, podle níž k tomu, aby byli v rámci ověřovacích postupů započítáni, musí členové spolupodepisujících OZO měsíčně přispívat alespoň ve výši 0,2 % svého základního platu nebo důchodu.

135 Zaprvé je třeba uvést, že žádné ustanovení Dohody nestanoví, že by se spolupodepisujícím OZO měly sdělovat údaje obsažené v úředních seznamech vyhotovených Radou.

136 Zadruhé ze spisu neplyne, že by žalobkyně požádala Radu, aby jí pro účely prvního a druhého ověřovacího postupu zaslala úřední seznamy, které vyhotovila.

137 Zatřetí Rada nemohla vyhovět žádosti žalobkyně směřující ke zpřístupnění úředních seznamů, které vyhotovila, aniž by porušila doložku o důvěrnosti obsaženou v čl. 5 odst. 1 Dohody.

138 Tato doložka, která soudnímu exekutorovi zakazovala sdělovat informace získané v rámci ověřovacích postupů, totiž umožňuje zaručit nejen důvěrnost členství úředníků a jiných zaměstnanců GSR, jakož i jeho bývalých úředníků a jiných zaměstnanců v odborech, nýbrž i důvěrnost jejich odměňování, a to v souladu s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).

139 Začtvrté, i když žalobkyně tvrdí, že jí mohly být úřední seznamy vyhotovené Radou předány v anonymizované podobě, není podle všeho jisté, že by v takovém případě žalobkyně nemohla identifikovat zaměstnance nebo bývalé zaměstnance GSR uvedené na těchto seznamech nebo přinejmenším některé z nich, a to díky údajům o jejich platových třídách a o jejich odměňování.

140 Tato výtka musí být proto zamítnuta jako neopodstatněná.

3) Ke třetí výtce vycházející z toho, že Rada dne 30. listopadu 2022 zveřejnila výsledky prvního ověřovacího postupu

141 Žalobkyně Radě vytýká, že porušila zásadu řádné správy tím, že dne 30. listopadu 2022 ukvapeně zveřejnila na svém intranetu výsledky prvního ověřovacího postupu, a to bez konzultace s ní nebo se dvěma ostatními dotčenými spolupodepisujícími OZO, takže žalobkyně neměla možnost vyjádřit se ani tento postup případně zpochybnit.

142 Žalobkyně se mimoto domnívá, že toto zveřejnění podnítilo jinou spolupodepisující OZO, aby proti ní rozpoutala pomlouvačnou kampaň, když dne 23. ledna 2023 zveřejnila první zprávu, což ještě ztížilo úsilí o opětovnou mobilizaci jejích členů za účelem nápravy její situace.

143 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že dne 30. listopadu 2022 Rada na svém intranetu zveřejnila krátký článek o Dohodě, o podmínkách pro uznání a o podmínkách reprezentativnosti spolupodepisujících OZO, jakož i o prvním ověřovacím postupu. V tomto článku bylo uvedeno, že soudní exekutor nedávno předložil svou zprávu a zjistil, že dvě spolupodepisující OZO, které byly jmenovitě uvedeny, dosahují na rozdíl od žalobkyně hranice pro uznání a hranice reprezentativnosti. Tento článek uváděl i to, že v souladu s Dohodou má žalobkyně tři měsíce na to, aby těchto hranic dosáhla a nadále požívala práv stanovených Dohodou.

144 Na prvním místě je třeba uvést, že i když žalobkyně tvrdí, že tato informace byla zveřejněna bez předchozí konzultace s dotčenými OZO a bez toho, aby o tom byly informovány, neprokazuje, dokonce ani netvrdí, že Rada byla k takové předchozí konzultaci a informování povinna přikročit. Žalobkyně každopádně neuvádí, proč by taková okolnost měla znamenat porušení zásady řádné správy.

145 Na druhém místě je třeba uvést, že i když žalobkyně tvrdí, že publikace rozšířená Radou na jejím intranetu dne 30. listopadu 2022 podnítila jinou spolupodepisující OZO, aby proti žalobkyni rozpoutala pomlouvačnou kampaň, když dne 23. ledna 2023 zveřejnila obsah první zprávy, což ztížilo úsilí o opětovnou mobilizaci jejích členů v očekávání druhého ověřovacího postupu, nepředkládá žádný důkaz, který by prokázal pravdivost tohoto tvrzení, jelikož prospekt ze dne 23. ledna 2023, který předkládá, existenci pomlouvačné kampaně vůči ní neprokazuje.

146 Tuto výtku, jakož i druhou část v plném rozsahu je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

c) Ke třetí části vycházející z porušení „ducha loajální spolupráce“ vykládaného ve světle zásady proporcionality

147 Žalobkyně tvrdí, že Rada porušila „ducha loajální spolupráce“ vykládaného ve světle zásady proporcionality, a to z toho důvodu, že jí měla přiznat přechodné období v délce 18 měsíců stanovené v odstavci 4 Přílohy, aby jí umožnila zvládnout přechod ze situace vyplývající z jejího postavení uznané a reprezentativní OZO na situaci vyplývající z jejího nového postavení OZO, která je toliko uznaná.

148 V tomto ohledu je třeba na prvním místě připomenout, že podle čl. 4 odst. 3 prvního pododstavce SEU platí, že podle zásady loajální spolupráce se Unie a členské státy navzájem respektují a pomáhají si při plnění úkolů vyplývajících ze Smluv.

149 Toto ustanovení tedy Radě neukládá povinnost loajální spolupráce v jejích vztazích s takovou právnickou osobou, jako je žalobkyně.

150 Mimoto se žalobkyně nedovolávala žádného jiného ustanovení unijního práva, které by orgánu v jeho vztazích s OZO ukládalo povinnost „loajální spolupráce“.

151 Zejména je třeba konstatovat, že Dohoda nestanoví povinnost loajální spolupráce, která by dopadala na Radu a spolupodepisující OZO.

152 Žalobkyně se proto nemůže účinně dovolávat zásady loajální spolupráce a tato část musí být v rozsahu, v němž se opírá o porušení této zásady, zamítnuta jako irelevantní.

153 Na druhém místě, pokud jde o zásadu proporcionality, je třeba připomenout, že podle čl. 52 odst. 1 Listiny „[k]aždé omezení výkonu práv a svobod uznaných touto listinou musí být stanoveno zákonem a respektovat podstatu těchto práv a svobod. Při dodržení zásady proporcionality mohou být omezení zavedena pouze tehdy, pokud jsou nezbytná a pokud skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého“. Kromě toho v souladu s čl. 5 odst. 4 SEU platí, že podle zásady proporcionality nepřekročí obsah ani forma činnosti Unie rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv.

154 V tomto ohledu je třeba uvést, že odstavec 4 Přílohy stanoví, že v případě změny v rozdělení ve vyslání mezi reprezentativní OZO mohou vyslaní zaměstnanci zůstat na místě po přechodnou dobu 18 měsíců.

155 Ze znění tohoto ustanovení plyne, že se toto ustanovení použije pouze na reprezentativní OZO, což je postavení, které si již žalobkyně z důvodu přijetí napadeného rozhodnutí nemůže nárokovat.

156 Proto nemohla Rada žalobkyni přiznat právo na přechodné období v délce 18 měsíců stanovené v odstavci 4 Přílohy, aniž by tím porušila toto ustanovení a nerespektovala právní rámec, který si sama stanovila, ani zásadu právní jistoty.

157 Za těchto podmínek nemůže žalobkyně důvodně tvrdit, že odmítnutí Rady přiznat jí právo na přechodné období stanovené v odstavci 4 Přílohy představuje porušení zásady proporcionality.

158 Tuto část, a tedy i druhý žalobní důvod v plném rozsahu je tedy třeba zamítnout.

4. Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení základního práva na svobodu sdružování v odborových organizacích

159 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí porušuje svobodu sdružování v odborových organizacích, která je zaručena článkem 12 odst. 1 Listiny, jakož i jejími články 27 a 28 a článkem 11 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“). Má totiž za to, že toto rozhodnutí zakládá pro její členy překážku výkonu svobody sdružování v odborových organizacích, protože jeho bezprostředním důsledkem je ukončení dočasného přidělení její předsedkyně a vyslání asistenta sekretariátu, jakož i to, že jí je jako prostředek k výkonu činnosti ponechána pouze prostá e-mailová adresa.

160 Žalobkyně též tvrdí, že vzhledem k tomu, že se její předsedkyně musí napříště vrátit na plný úvazek na své místo v GSR, nebude již za účelem výkonu odborových funkcí ve službě svým členů tolik k dispozici jako dříve, takže je odsouzena k nezájmu svých současných nebo potenciálních členů a k „pomalé smrti“.

161 Rada s tvrzeními žalobkyně nesouhlasí.

162 V tomto ohledu je třeba připomenout, že i když jsou základní práva, která jsou zakotvena v EÚLP, jak potvrzuje čl. 6 odst. 3 SEU, součástí unijního práva jakožto obecné zásady a i když čl. 52 odst. 3 Listiny stanoví, že v ní obsažená práva odpovídající právům zaručeným EÚLP mají stejný smysl a stejný rozsah, jaký jim přikládá uvedená úmluva, nepředstavuje tato úmluva právní nástroj

formálně začleněný do unijního právního řádu, dokud k ní Unie nepřistoupí (viz rozsudek ze dne 22. října 2020, Silver Plastics a Johannes Reifenhäuser v. Komise, C-702/19 P, EU:C:2020:857, bod 24 a citovaná judikatura).

163 Z vysvětlení k Listině (Úř. věst. 2007, C 303, s. 17) naproti tomu vyplývá, že právo zaručené v čl. 12 odst. 1 Listiny odpovídá právu zaručenému v článku 11 EÚLP a že v souladu s čl. 52 odst. 3 Listiny má toto právo stejný smysl a stejný rozsah, jaký mu přikládá uvedený článek 11 EÚLP (rozsudek ze dne 19. října 2023, Aquino v. Parlament, C-534/22 P, nezveřejněný, EU:C:2023:802, bod 30).

164 Tento žalobní důvod je proto třeba zkoumat z hlediska čl. 12 odst. 1 Listiny.

165 Je tak třeba připomenout, že podle čl. 12 odst. 1 Listiny platí, že „[k]aždý má právo na svobodu pokojného shromažďování a na svobodu sdružovat se s jinými na všech úrovních, zejména pokud jde o záležitosti politické, odborové či občanské, což zahrnuje právo každého zakládat na ochranu svých zájmů odbory a vstupovat do nich“.

166 Články 27 a 28 Listiny mimoto stanoví, že „[p]racovníci nebo jejich zástupci musí mít na vhodných úrovních zaručeno právo na včasné informování a projednávání v případech a za podmínek, které stanoví právo Unie a vnitrostátní právní předpisy a zvyklosti“ a že „[p]racovníci a zaměstnavatelé či jejich příslušné organizace mají v souladu s právem Unie a vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi právo sjednávat a uzavírat na vhodných úrovních kolektivní smlouvy a v případě konfliktu zájmů vést kolektivní akce na obranu svých zájmů, včetně stávky“.

167 Nakonec je třeba připomenout, že podle článku 24b služebního řádu „[ú]ředníci mají právo sdružovat se; zejména mohou být členy odborů nebo zaměstnaneckých organizací evropských úředníků“.

168 V této souvislosti z judikatury plyne, že unijní orgány se musí zdržet všeho, co by mohlo představovat překážku výkonu svobody sdružování v odborových organizacích uznané ustanoveními uvedenými v bodech 165 až 167 výše (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. ledna 1990, Maurissen a Union syndicale v. Účetní dvůr, C-193/87 a C-194/87, EU:C:1990:18, bod 12).

169 Takto uznaná svoboda sdružování úředníků a zaměstnanců Unie v odborových organizacích zahrnuje právo OZO vyvíjet jakoukoli zákonnou činnost na obranu profesních zájmů svých členů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. ledna 1990, Maurissen a Union syndicale v. Účetní dvůr, C-193/87 a C-194/87, EU:C:1990:18, bod 13 a citovaná judikatura).

170 Z toho plyne, že orgány Unie musí akceptovat, že OZO plní úkoly zastupování a projednávání ve všech záležitostech týkajících se zaměstnanců a že nesmí žádným způsobem postihovat úředníky nebo zaměstnance za jejich odborovou činnost (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 18. ledna 1990, Maurissen a Union syndicale v. Účetní dvůr, C-193/87 a C-194/87, EU:C:1990:18, body 14 a 15).

171 V projednávané věci je třeba konstatovat, že podle napadeného rozhodnutí se žalobkyně pro účely výkonu odborových činností i nadále těší výhodám stanoveným v článku 13 Dohody jakožto uznaná OZO, takže i když nemá stejné výsady ani stejné zdroje, jako má reprezentativní OZO, nic to nemění na tom, že si zachovává možnost vykonávat úkoly zastupování a projednávání ve všech záležitostech týkajících se zaměstnanců.

172 Napadené rozhodnutí mimoto nijak nebrání tomu, aby žalobkyně znovu získala postavení reprezentativní OZO v případě, že opět dosáhne hranice reprezentativnosti stanovené Dohodou.

173 Napadené rozhodnutí kromě toho nevytváří žádnou překážku ani svobodě pokojného shromažďování, ani svobodě členů žalobkyně sdružovat se na obranu svých zájmů, ani jejich právu na včasné informování a projednávání, a to zejména v rámci výboru zaměstnanců specificky zřízeného služebním řádem.

174 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 9 odst. 3 služebního řádu zastupuje výbor zaměstnanců zájmy zaměstnanců vůči jejich orgánu a udržuje nepřetržité spojení mezi orgánem a zaměstnanci, přičemž tím, že poskytuje prostor k vyjádření stanoviska zaměstnanců, přispívá k hladkému fungování služby (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. října 2023, Aquino v. Parlament, C-534/22 P, nezveřejněný, EU:C:2023:802, bod 32).

175 A nakonec napadené rozhodnutí nijak nebrání tomu, aby jiné reprezentativní OZO v Radě hájily zájmy členů žalobkyně při sjednávání a uzavírání dohod, jako jsou dohody upravené článkem 10c služebního řádu, ani tomu, aby její členové vedli kolektivní akce na obranu svých zájmů, včetně stávky.

176 Za těchto podmínek nelze napadené rozhodnutí, které není přijato z důvodu odborových činností vykonávaných žalobkyní, nýbrž které je v souladu s Dohodou odůvodněno zjištěními soudního exekutora, podle nichž žalobkyně nedosáhla hranice reprezentativnosti stanovené uvedenou Dohodou jak k prvnímu, tak k druhému referenčnímu datu, považovat za rozhodnutí směřující k postihu žalobkyně nebo k založení překážky pro výkon svobody sdružovat se v odborových organizacích ze strany jejích členů, jakož i práv, která tito členové vyvozují z čl. 12 odst. 1 Listiny, jakož i jejích článků 27 a 28.

177 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že žalobkyně netvrdila, a *a fortiori* ani neprokázala, že ustanovení Dohody upravující poskytování zdrojů a prostředků OZO za účelem usnadnění jejich odborové činnosti podle toho, zda jde o reprezentativní OZO nebo o OZO uznané, představují omezení výkonu práv zaručených články 12, 27 a 28 Listiny, jakož i článkem 24b služebního řádu.

178 Třetí žalobní důvod stejně jako návrhová žádání znějící na zrušení v plném rozsahu je proto třeba zamítnout jako neopodstatněná.

B. K návrhovým žádáním znějícím na náhradu škody

179 Žalobkyně tvrdí, že ukvapené zveřejnění výsledků prvního ověřovacího postupu dne 30. listopadu 2022 bez konzultace s žalobkyní a dvěma ostatními dotčenými spolupodepisujícími OZO představuje ve vztahu k žalobkyni dostatečně závažné porušení zásady řádné správy, které jí způsobilo nemajetkovou újmu z důvodu poškození její dobré pověsti. Žádá, aby byla Radě uložena povinnost zaplatit z tohoto titulu symbolické jedno euro.

180 Rada s tvrzeními žalobkyně nesouhlasí.

181 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie vázán na splnění souboru podmínek, kterými jsou dostatečně závažné porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům, skutečná existence škody a existence příčinné souvislosti mezi porušením povinnosti ze strany původce jednání a škodou způsobenou

poškozeným osobám (viz rozsudek ze dne 27. dubna 2023, Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro a další v. Komise, C-549/21 P, nezveřejněný, EU:C:2023:340, bod 113 a citovaná judikatura).

182 V projednávané věci se žalobkyně na podporu těchto návrhových žádání znějících na náhradu škody dovolává pouze téhož důvodu protiprávnosti, jaký uvedla na podporu svých návrhových žádání znějících na zrušení, a to zejména třetí výtky druhé části druhého žalobního důvodu vycházející z porušení zásady řádné správy v důsledku zveřejnění výsledků prvního ověřovacího postupu dne 30. listopadu 2022.

183 Z bodu 146 výše přitom plyne, že třetí výtka druhé části druhého žalobního důvodu, uplatněná na podporu návrhových žádání znějících na zrušení, byla zamítnuta jako neopodstatněná.

184 První podmínka uvedená v bodě 181 výše, která umožňuje vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie a týká se existence porušení právní normy přiznávající práva jednotlivcům, proto není splněna.

185 Aniž by bylo třeba zkoumat ostatní podmínky vzniku odpovědnosti unijních orgánů, musí být návrhová žádání znějící na náhradu škody zamítnuta.

IV. K nákladům řízení

186 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl ve věci úspěch, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, jenž měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení souvisejících s řízením o předběžném opatření.

Z těchto důvodů,

TRIBUNÁL (devátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Section Conseil de la Fédération de la fonction publique européenne (FFPE section Conseil) se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů řízení souvisejících s řízením o předběžném opatření.

Papasavvas Truchot Kanninen

Sampol Pucurull Tóth

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 11. prosince 2024.

Podpisy